

Руски председник Владимир Путин пажљиво је, током 14 година на престолу Кремља, бирао своје сараднике који су му често и блиски пријатељи. Међу њима има „соколова“ и „голубова“, али прва група убедљиво надјачава.

На Западу једва да ко познаје тврдолинијаше из Кремља. Они зазиру од пажње и нерадо дају интервјуе. Курс конфронтације са Западом већ месецима не одређује сам Владимир Путин. Наиме, постоји уски круг саветника који су блиски шефу Кремља и штите његову тврдолинијашки курс. Политбиро 2.0 назива их познати руски политички саветник Евгениј Минченко – алудирајући на Совјетски Савез, када је држава вођена од стране утицајног руководства партијских функционера. Ти људи око Путина су, сматра он, утицајнији него икада.

„Соколови се тренутно налазе у предности“, каже за ДВ Јан Бремер, шеф консултантске фирме Еурасиа Гроуп. Тврдолинијаша имају, каже, јаче позиције у спољнополитичким питањима. „Конфронтација са Западом због Украјине ће бити вођена екстремним националистичким и реваншистичким тоновима. Путину је овде важнија геополитика од привреде. Голубови пак припадају привредном блоку руске елите и њихов утицај на ту политику је веома мали“, каже Бремер.

Путинови најважнији сарадници

Према Минченковом мишљењу, тренутно три човека имају највећи утицај на Путина и политику Кремља. „У последње време су Сергеј Иванов, Сергеј Шојгу и Игор Зечин постали јачи. Они су главни профитери од чврстог курса Кремља“, каже овај политички саветник. Сергеј Шојгу (на насловној слици) је након Путина најомиљенији руски политичар. Од новембра 2012. он је министар одбране. Бивши КГБ-овац и дугогодишњи Путинов пријатељ Сергеј Иванов је шеф председничког уреда. А Игор Зечин, бивши обавештајац и један од најпоузданијих Путинових људи је шеф највећег државног нафтног концерна Роснефта.

Сва тројица су заступници такозваних силовикија. Тако се у Русији називају скоро сви који носе униформу. Најмоћнији силовикији су вође министарстава унутрашњих послова и одбране, али и тајних служби. Путин, некадашњи КГБ-овац, такође се убраја међу њих јер бивши силовики не постоје. То објашњава зашто група око Игор Сечина, иако није део званичних структура моћи, има велики утицај на безбедносни блок, сматра Минченко.

Уски круг већ годинама стабилан

Конфронтација са Западом је овај унутрашњи круг око Путина учинила још ужим, сматра Бремер. „Већина њих су се већ нашли на удару санкција ЕУ и САД. Али, као што смо видели, те мере су имале мали ефекат“, каже он и истиче да су оне само повећале њихову зависност од Путина.

У Политбироу 2.0 се мало шта променило због санкција, верује Минченко. Поред Сечина, Шојгуа и Иванова, више утицаја су добили пре свега лојални олигарси. „Услед слабе спољне коњуктеуре су важније фигуре у Политбироу добиле високе одштете“, истиче руски политиколог. Путину блиски предузетници су постали богати захваљујући пословним уговорима са државом. Данас се они налазе на листи за санкције Запада.

Не преценивати соколове

Утицај руских тврдолинијаша се не сме преценити, нагласио је Минченко. „Да су соколови потпуно надјачали, руске трупе би већ биле у Кијеву“, каже наш саговорник. Он не верује да постоји јединствена фракција силовикија у Кремљу. „Постоје групе које међусобно конкуришу и желе да остваре свој утицај.“

И Јан Бремер је опрезан када је реч о процени улоге силовикија. Уверен је да развој ситуације у данашњој Русији одређују конзервативци, али сматра да је грешка приписивати велику важност на руску политику људима око Путина. „Политику одређује сам Путин и тек неколицина из његовог окружења“, каже Бремер.

(Дојче веле)